

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cvrsvs Theologici ...

Ea Brevitate Conscriptus, Qvam Tot Tantarvmqve Rervm Amplitudo Et
Varietas Patitvr ...

Quas Prima Pars Et Prima Secundæ Divi Thomæ Complectvntvr -
Qvæstiones Insvper Ad Mores & praxim spectantes, quæ peculiarem cum
Scholasticis habent connexionem, declarantur

Carleton, Thomas Compton

Leodii, 1659

Dispytatio XVII. De Relatione transcendentali Dei ad creaturas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13718

aqua & oleum eleuantur ad producendam gratiam, in sententia asserente gratiam physicè à Sacramentis produci; esto enim entitative sint inæqualia oleum, & aqua, ut tamen substant elevationi, sunt æqualia, in ordine ad producendum gratiam.

VI.
Lumen gloria non magis petit intellectum Angelicum, quam humanum.

Sic ergo lumen gloriæ, licet requirat intellectum ut visionem producat, ob varias formalitates in visione, vitalitatem scilicet, &c. quæ requirunt intellectum, non tamen magis hunc intellectum requirunt quam illum, humanum, quam Angelicum, sed eadem qualitas visionis, ut in fine sect. primæ dixi, indiscriminatim ab anima & Angelo produci, & in iis recipi potest. Utrumque ergo intellectum eleuat, non tanquam hunc, aut illum intellectum, sed solum ut intellectum: quod inde colligimus, quia neutra visio procedit secundum naturalem modum operandi intellectum, cognoscendo scilicet Deum instar rerum creaturarum, sed clarè cum videndo sicuti est; in quo, ut dixi, differt elevatio ad visionem, ab elevatione ad alios actus supernaturales in via: adhuc enim in his seruat intellectus modum operandi naturalem, cum similes actus naturales possit circa eadem objecta elicere, sicque perficitur intellectus iuxta naturalem operandi modum, quod contra contingit in visione.

SECTIO QUARTA.

Inferuntur quedam circa visionem beatificam.

I.
Visio beatificata esse potest specie distincta.

HIc ulterius infero cum P. Erice I. p. d. 49. c. 3. num. 3. P. Granada, tract. 5. d. 8. n. 4. & aliis, visiones beatas posse esse specie physicè diversas, etiam ubi objectum primum est planè idem: si enim dari possit visio qua una Persona clarè videatur sine aliâ, aut Essentia sine Attributis, &c. non videtur dubiù quin visiones illæ futuræ sint specie distinctæ.

II.
Ostenditur diversitas specifica visionum.

Ratio Conclusionis est, quia possunt esse representationes specie diversæ, ergo. Probatur antecedens: cognitio omnis, cum dicat essentialem ordinem ad suum objectum, tantam necessariò habet varietatem in representando, quantum objectum in

essendo: sed visio, quæ clarè representaret Deum, & in eo sex homines, haberet objectum valde diversum à visione quæ representaret Deum & in eo sex Angelos, vel leones: ergo esset ordo transcendentalis specie distinctus ab alterâ visione, & consequenter visio specie distincta. Confir: Visio quæ unam creaturam in Deo representaret numero distinctam à creatura quam representat alia, esset numero ab illâ distincta; ergo quæ specie distinctam representat, distingueretur specie. Dices: Sola varietas est in objecto secundario & materiali, non formali & primario, quod utrobique est Deus. Resp. Varietatem in objectis secundariis sufficere ad diversificandam visionem, cum non minùs verè ea representet, quam primum, sitque verus ordo transcendentalis ad illa: & per hæc solvitur præcipuum fundamentum oppositæ sententiæ.

III.
Negari autem qui visiones beatas specie distinctas.

Contrarium tamen tenet Suarez hic, lib. 2. c. 19. Molina, Salas Tom. 1. tract. 2. d. 3. f. 9. & communior sententia Theologorum. Arguunt præter dicta; quia gratia & charitas eisdem speciei est in omnibus Beatis, ergo & visiones, quæ gratiam tanquam radicem sequuntur. Sed contra: visiones enim peculiariter respiciunt sua objecta, ad quæ dicunt ordinem transcendentalis, quod in gratia non contingit.

IV.
Visiones innes beatificæ Theologicè sumptæ, specie non differunt.

Arguunt ulterius ex auctoritate S. Thomæ, qui hic, q. 12. a. 6. id videtur asserere. Sed, ut benè notat P. Erice citatus n. 34. solum loquitur S. Thomas de visione Theologicè sumptâ, & de primariâ illius specificatione, seu præcisè in ordine ad Deum, quo sensu dicitur, omnium Beatorum unum esse primum essentiale; sub hac namque consideratione omnes visiones sunt æquales; nulla enim representat Deum mediatè tantum, seu per similitudinem prius visam, & hoc solum excludere velle videtur S. Thomas loco citato, non tamen excludit differentiam ortam in visionibus ex objectis secundariis. Conveniunt ergo visiones omnes hoc sensu, & Theologicè, seu in ratione beatitudinis, differunt tamen physicè: sicut omnes species logicè sunt æquales, cum una tam sit species, quam alia, physicè tamen una longè superat aliam, homo v. g. aut Angelus, leonem.

Physicè videlicet sumptæ distinguuntur specie.

DISPVT. DECIMA-SEPTIMA.

De Relatione transcendentali Dei ad creaturas.

I.
Hac quaestio ad objectum visionis cognoscendum, est necessaria.

AD disputationem de objecto visionis beatificæ, rectèque intelligendum quo pacto creaturæ in Deo videantur, quæ hodie celeberrima est in scholis quaestio, necessariò præmittendum, utrum Deus transcendentaliter referatur ad creaturas: ut enim, si detur hæc relatio, seu essentialis Dei cum creaturis possibilibus cõnexio, intellectu facillimum est, quâ ratione creaturæ in Deo videantur; ita si nulla huiusmodi relatio & connexio Deum inter & creaturas intercedat, ægrè ostenditur quo modo ex vi visionis Dei videantur creaturæ, ut Disp. sequente ostendemus.

II.
Quid nomine relationis transcendentalis intelligatur.

Per relationem ergo transcendentalis intelligimus essentialis rei unius cum aliâ connexionem, ita ut hac implicante, illa similiter implicaret. Querimus itaque, an Deus ratione Omnipotentia, Scientia, & aliorum Attributorum, ita cum creaturis possibilibus connectatur, ut his implicantibus, Omnipotentia, vel Scientia, & consequenter Deus implicaret.

Dux hæc in re oppositæ sunt inter se sententiæ, maximeque, inter recentiores præsertim, controversæ, aliis Relationem hanc transcendentalis asserentibus, aliis negantibus; qui proinde dicunt, esto creaturæ omnes implicarent, nihilo tamen secius Omnipotentiam, aliisque Dei Attributa illæsa permanens & integra, utpote quæ hi auctores non absoluta ponunt, sed conditionata, & per possibilitatem tantum creaturarum, positionemque alicujus extrinseci transentia in absoluta.

III.
Dux opposita de relatione transcendentali sententiæ.

Mihi in hac controversia, verior semper visa est pars affirmativa, dari scilicet Relationem Dei ad creaturas, nec salvâ Omnipotentia, aliisque nonnullis Attributis, negari posse. Hanc Conclusionem, relatis in utramque partem sententiis, rationibusque discussis, latè probavi Disp. sexta Physicorum, ubi dicta videri poterunt; hic enim ea de novo repetere, supervacuum foret.

IV.
Deus transcendentaliter referatur ad creaturas.